

Η Κυριακή του Πάσχα

Fr. Leo Gillet

«Άντη η κλητή και άγια ημέρα, η μία των λαββάτων, η βασιλίσ και κρηά, έορτη έορτων και πανηγυρίς έστι πανηγυρική...» ψάλλουμε στην

όγδοη ώδη του πασχαλικάτου Όρθου.

Η Κυριακή του Πάσχα ονομάζεται «πανηγυρίς πανηγυρικών».

Θά ήταν θεολογικά ανακριβές να πούμε ότι το Πάσχα είναι, κατά το-

πο άπόλυτο, η μεγάλη άντη από τις γιορτές της Χριστιανοσύνης. Είναι

βέβαια σπουδαιότερη από τα Χριστογεννα ή τα Θεοφάνεια, δέν

μπορούμε όμως να πούμε ότι η Πεντηκοστή είναι λιγότερο σημερινή

από την Ανάσταση. Όσοο οι Πασχαλίες πανηγυρικές - και έδώ πρξει

στην Κυριακή του Πάσχα να συνδεσούμε και τη Μεγάλη Πέμπτη και

την Μεγάλη Πασκαυή- δίνουν στο Μυστήριο των Χριστογεννων το

πλήρη του περικομμένου και άποτελούν το αναγκαιο προομιο

της Πεντηκοστής.

Το Πάσχα είναι λοιπόν το κέντρο, η καρδιά και ο πυρήνας του

εκκλησιολογικού έτους. Από την ήμερομηνία αυτή έξαγόμενα όλος ο

Αιτουρικός κύκλος, έπειδή από αυτή καθορίζονται όλες οι κλητές

γιορτές του ήμερολογίου.

Η Ανάσταση του Χριστού διακηρύσσεται με κάθε έπισημότητα

κατά τον Όρθο της Κυριακής του Πάσχα, μια άκολονθία που τελείται

είτε την Κυριακή το πρωί πολν νωρίς, είτε κατά τα μεσάνυχτα του Με-

γάλου Λαββάτου. Πόην άρχίζει η άκολονθία ο κεντημένος «Έπιτάφιος»,

που είχε τοποθετηθεί πάνω στο άνοσοτόλαιο κουβούκλιο του

Έπιταφίου στο μέσον του ναού, μεταφέρεται στο έσο και τοποθετείται

στην Άγια Τράπεζα. Μετά από τον κανόνα με τις έννα όδες που ψά-

λονται και άπόψε, ο ποροξάχων έπικοπος ή έσοξάξια σην

Όρθία Πύλη. Κρηά έννα άναμμένο κρηί ένω ο Χορός ψάλλει το, «Δεύτε

λάβετε φως εκ του άεσπερου φωτός και δοξάσατε Χριστόν τον

άναστανα εκ νεκρών».

Τια άλλη μία φορά η Εκκλησία μας παρονομάζει το μυστήριο της

Χριστιανικής μας πίστης ως μυστήριο του Φωτός. Εκείνο το Φως, του

όποιου τη γέννηση υπέδεξε το άστο της Βηθαέμ, έλαμψε άναμμένο

μας με μια λάμψη διαρκώς άνέανόμενη. το σκοτος του Τογούθα δέν

παρόσοε να το σβήσει. Έαναμφέγγει τώρα άναμμένο μας και όλα αυτά

άναμμένα κρηά που κρηάουν στα Χέχθια τους οι πιστοί μαρτυρούν τον

θρίαμβο Του. Με τον τρόπο αυτό δηλώνεται ή βαθία πνευματική σμα-

σία του Πάσχα. Η σωματική άνάσταση του Χριστού θά ήταν για μας

Χωρίς σημασία, άν το φως του Χριστού δέν καταλύαζε ταυτοχρόνως και

το έσωτερικό μας. Δέν μπορούμε να γιορτάσσουμε έπάζια την Ανάσταση

του Χριστού, άν μέσα στην ψυχή μας το φως που έφερε ο Ξωτήρας μας

δέν νικησει εντέλως το σκοτάδι των άμαρτιών μας.

Ξημηματίζονται πομπή ή όποια βγαίνει από το έσο και σταματά

έξω από την εκκλησία, μπροστά στην είσοδο. Διαβάξουν τότε το Ευα-

γγέλιο της Άναστάσεως από τον εύαγγέλιση Μάρκο (16: 1-8) και στη συ-

νομητή έπιστοτέψει στον ναό, ψάλλεται ο Άναστάσιμος Κανόνας που

αποδίδεται στον άγιο Ιωάννη τον Δαμασκηνό:

«Άναστάσεως ήμερα, λαμπρυνθώμεν λαοί...» «Φωτίζου, φωτίζου, ή

Νέα Έρουσαλήμ...» «Ό, Πάσχα το μέγα και έρωτατον, Χριστέ...»

Οι πιστοί άσπαζόνται ο έννας τον άλλον. Ο χαίρεισιμος είναι

«Χριστός Άνστη! Άληθώς Άνστη!»

Το Όρθος άκολονθείται από τη Θεία Λειτουργία του Χριστού.

Το άποστολικό άνάγνωσμα από τις Πόδες των Άποστόλων άναφείρεται στο

γέγονος της Άναστάσεως: Ξτοός άποστόλους ο Άναστημένος «παρδέρσει εν

ζώντα μετά το παθίν άντόν εν πολλοίς τεκμηρίοις».

Τώρα μας φανεί παράξενο ότι το Ευάγγέλιο δέν είναι μία άκομη

διήγηση της Άναστάσεως. Η Εκκλησία στην έσοτη του Πάσχα έπιλέγει

την άρχή του κατά Ιωάννη Ευαγγέλιου: «Έν άρχή ήν ο Άόλος...». Τώρας

ο Άόλος αυτής της έπιόλης να είναι ή πορομηση των ΈΑληθών

Χριστιανών για ό,τι συμβαίνει «έν πνεύματι»-πέδα από την κατά σόδα

άνάσταση του Χριστού- υπάχθει ή νίκη του φωτός έπι του σκοτους. Διοι

ο στίχος έν το φως έν τη σκοτία φανεί και ή σκοτία άντό ο κρηά-

β «δέν σμηκνίζει ότι το σκοτος δέν δέχθηκε το φως, άλλά μάλλον ότι το

σκοτος σμάηκε άνακάνο να έλέγξει και να σβήσει το φως, άντό το φως

του όποιου τον θρίαμβο βάζουμε σημερα. «Και έθεσαάμεθα την δοξάν

αυτού...». «Τώρας, έπειδή ή γιορδή αυτή ήλια περικοποστέο σην

ψυχή των Χριστιανών της Άναστάσης, έλέησε η Εκκλησία να τους δώσει

αυτή τη συγκαλοντική περικοπή από το τεταότο Ευάγγέλιο, ως έπιτομή

όλοκληρου του Χριστιανισμού ήνυήματος.